

truffen enten den Bestemmelse, at et tilsvarende Overskud skal indflyde fra de andre Landsdele, eller at Overskuddet bliver betegnet som særligt tilhørende Kongeriget Danmark. Altsaa, lad os tage det, som den ærede Finansminister sagde, lad os antage, at der her bliver et Overskud af c. 600,000 Rbd.; for at dette Overskud nu skulde kunne indflyde i den fælles Kassebeholdning, maatte der fra de andre Landsdele indflyde 400,000 Rbd., og Finansloven vilde da, som endelig afgjørende, staa ved Kraft. Dette udelukker ikke, at, hvis der skulde være en eller anden Bemærkning eller Indsigelse, som senere findes grundet, at der saa kunde tages Hensyn til den, men jeg troer blot, at man maa gennemføre selve Finansloven, enten paa den Maade, at vi sige, naar de 600,000 Rbd. falde som Overskud fra Kongeriget, saa falder der 400,000 Rbd. fra de andre Landsdele, eller paa den Maade, at Overskuddet herfra betegnes ikke som tilhørende den fælles Beholdning, men som tilhørende Danmark alene. Det er det, vi ville have afgjort. At Regjeringen ikke kan raade over den fælles Kassebeholdning, forekommer mig dog ikke at være tilstrækkeligt, thi jeg mener, at man maa have en Afgjørelse med Hensyn til Overskuddet samtidigt med, at man træffer alle de andre Afgjørelser. Den ærede Finansminister vil heller ikke finde antydet paa nogenformhelt Maade, hverken af ham selv tidligere eller af nogen Anden, at den Finanslov, som vi nu behandle, kun skulde være noget Foreløbigt, Noget, der skulde være Gjenstand for en senere Behandling. Jeg skal forøvrigt ikke videre dvale herved; jeg vil haabe, at, da det med Hensyn til saa mange andre vanskelige Punkter er lykkes at træffe en Overenskomst, saa vil det ogsaa lykkes med Hensyn til dette Punkt, og det fornøier mig at have bragt det under Omtale, da det viser sig at være et særdeles vigtigt Punkt, og saa at sige vedkommer Finansloven i dens hele Udstrækning.

Finansministeren: Jeg er nødsaget

til igjen at berøre dette Punkt, netop paa Grund af dets store Vigtighed. Jeg skal først udtale, at jeg med Beredvillighed anerkjender, hvorledes det opløste Folkethings Finansudvalg, hvad disse delicate Spørgsmaal angaaer, er kommen Regjeringen imøde, og jeg har derfor ogsaa det Haab, at det, navnlig hvad dette Punkt angaaer, hvorpaa jeg maa lægge en overordentlig Vægt, skal lykkes at bringe en Overenskomst tilveie. Jeg kan ikke give den ærede Rigsdagsmand for Maribo (Monrad) Ret i, at, fordi man med Hensyn til det Overskud, som vil fremkomme ved Finanslovens endelige Vedtagelse for Danmark, ikke nu tager nogen Bestemmelse, men forbeholder den endelige Afgjørelse deraf ligesom af mange andre Punkter, der kunde vedkomme en Afgjørelse med Hertugdømmerne, at man derfor skulde kunne sige, at hele Resultatet af Finansloven var provisorisk, svævende og ikke afgjort. Det, som afgjøres ved Finansloven, og som alle andre Finanslove, vi tidligere have behandlet her, have afgjort, det er: hvilke Indtægter der maae oppebæres fra Statens Side, og hvilke Udgifter der maae finde Sted i Aarets Løb. Der har ikke ved nogen tidligere Finanslov været disponeret over Overskuddet, og der er heller ikke tidligere truffet nogen Bestemmelse med Hensyn til det langt større Overskud, som forefindes i Statskassen under Form af Kassebeholdning. Hvorfor vil man da nu, med Hensyn til det Overskud, som der maatte fremkomme for næste Finansaar, træffe en saadan Bestemmelse, som ikke tidligere har været anset for nødvendig, og det paa et Tidspunkt, hvor det er dobbelt vanskeligt at tage en saadan Bestemmelse? Jeg veed meget vel, hvad man vil svare dertil, og det er, at det er første Gang, at Forholdet med $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$ fremtræder. Men jeg maa bede de Herrer, som lægge saamegen Vægt derpaa, erindre, at dette Forhold ingenlunde er noget Ugunstigt for Danmark.